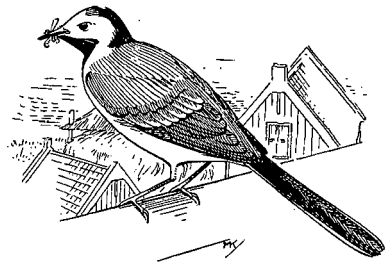

Omstreeks 1935 deed de heer Paul G. op de Coul een onderzoek naar de broedvogels van dit eiland. Hij kwam toen tot de conclusie dat de volgende soorten er broedden, n.l. Spreeuw, Huismus, Rietgors, Veldleeuwrik, Graspieper, Gele Kwikstaart, Kleine Karekiet, Boerenzwaluw, Huiszwaluw, Wilde Eend, Kempphaan, Tureluur, Grutto, Visdief en Meerkoet. Het broeden van het Waterhoen was dubieus.

In meer dan een opzicht is het interessant om een dergelijk onderzoek na bijna 25 jaar te herhalen. Hier volgt het resultaat dat ik dit jaar behaalde. Eerst twee verliespunten. De Rietgors en de Kleine Karekiet kon ik als broedvogel niet ontdekken; van een geschikt biotoop was dan ook nog nauwelijks sprake.

Tegenover deze twee verliespunten staat weer het broeden van de zes volgende soorten: Spotvogel (op het kerkhof); Kievit; Zwarte Kraai (in een bosje achter de Kerkbuurt); Witte Kwikstaart (op zeer bouwvallig schuurtje bij de haven); Merel (bij de school); Torenvalk (onregelmatig op de kerktoren, doch dit jaar niet).

Witte Kwikstaart

Tekening: M. J. C. Kolvoort

Wat het Waterhoen (zie boven) betreft, op 25 mei hoorde ik het haantje kraaien in een rietslootje. De datum in aanmerking genomen, mogen we dan ook wel als vaststaand aannemen dat deze soort er broedvogel is, iets wat de heer P. G. op de Coul omstreeks 1935 reeds vermoedde. Naar de inwoners mij vertelden moet deze soort een 30 jaar geleden veel algemener zijn geweest door gunstiger biotoop (hogere waterstand).

Aangaande een paar dubieuze gevallen als Slobeend (25 en 30 mei een paartje in hoog gras), Scholekster (30 mei twee exx. opvallend alarmerend op weiland aan Z.O. dijk) en Koekoek (volgens inwoners een zeer gewone verschijning), is een nader onderzoek wenselijk.

We kunnen uiteindelijk dus een winst boeken van vijf soorten en het totale soortenaantal is 20 tegen 15 omstreeks 1935.

Het landschap van Marken is eenzijdig maar de vogeldichtheid valt er op. Al met al is het de moeite waard geweest om dat eiland eens uit een ander dan touristen-oogpunt te bekijken. In de trektijden kan men er aardige waarnemingen doen, vooral bij de voorjaarstrekk, daar Marken in de „stuwlijn” ligt.

Bij mijn onderzoek van de kerktoren naar de Torenvalk wekte ik de